אם הציל במת חמור שכן חלוקה באוהלין א) תציל בכלי חרש הקל שאין חלוקין באוהלין ב) התינח לרבנן לרבי אליעזר מאי איכא למימר ר' אליעזר קל וחומר קאמר אי הכי התם ג) נמי לימא קל וחומר קדשים מחללין קדשים חולין לא כל שכן אלא טעמא דרב כרבי אלעזר ד) דאמר רבי אלעזר מאי טעמא דרב ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו לה' ה) קדשים מחללין קדשים ואין חולין מחללין קדשים אלמא אתא קרא אפקיה מקל וחומר הכא נמי ליתי תוכו לפקיה מק"ו האי תוכו מיבעי ליה לאוכלין שגיבלן בטיט והכניסן לאויר תנור סד"א הואיל ובנגיעה לא מטמא ו) באוירו נמי לא מטמו [קמ"ל] ורבנן הנך לא צריכי קרא: רב יוסף בר אמי רמי שינוי קודש אשינוי בעלים ומשני מי אמר רב ז) חטאת ששחטה לשם חטאת כשירה לשם עולה פסולה אלמא דלאו מינה מחריב בה דמינה לא מחריב בה והאמר רב ח) חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת פסולה על מי שמחוייב עולה כשרה אלמא דבר מינה מחריב בה דלאו מינה לא מחריב בה ומשני התם ושחט אותה לחטאת אמר רחמנא והרי חטאת לשם חטאת נשחטה הכא וכפר עליו כתיב עליו ולא על חבירו חבירו דומיא דידיה שמחוייב כפרה (א) כמותה רב חביבא רמי שינוי בעלים אתוך תוכו ומשני ומי אמר רב ט) חטאת ששחטה על מי שמחוייב [חטאת פסולה על מי שמחוייב] עולה כשירה אלמא דמינה מחריב בה (ב) לאו מינה לא מחריב בה והתניא תוכו ולא תוך תוכו אפילו כלי שטף מציל ומשני ארבעה תוכו כתיבי (תוכו) תוך תוכו תוך תוכו חד לגופיה וחד לגזירה שוה חד תוכו של זה ולא תוכו של אחר אידך י) תוכו ולא תוך תוכו ואפילו כלי שטף מציל:

אם הציל. המחילה במת החמור באהל המת שהמחילה מפסקת וכלים שמעבר השני טהורין דכתיב (במדבר יט) כל אשר באהל יטמא והני לאו בההוא אהל נינהו: **שבן חולקין.** דרך בני אדם לחלוק אוהלין במחילה הלכך אהל אחרינא הוא: **תציל בכלי חרס.** [בתמיה. שאין חולקין כלי חרס] במחילות הלכך תוכו קרינא ביה: **התינח לרבנן.** דאמרי מחילה לא מצלא איתא לדרב דאמר דלאו מיניה לא מחריב ביה: **אלא לר' אליעזר מאי איכא למימר.** לימא דרב תנאי היא: **ר' אליעזר קל וחומר קאמר.** לעולם בעלמא ר' אליעזר כרב סבירא ליה כגון חולין וקדשים אבל לענין מחילה מקל וחומר יליף כיון דבמת החמור מצלא קל וחומר לכלי חרס הקל שהסרך קל מן המת: הכי גרסינן **אלא טעמא דרב כר' אלעזר ולא יחללו את קדשי.** הכי דריש ליה אין דבר אחר מחלל את קדשי בני ישראל (ב) וגזירת הכתוב היא: ופרכינן **אלמא.** לר' אלעזר דבעית לאוקמה לדרב אליביה אתא קרא דלא יחללו ואפקיה מק"ו דהוה לן למידרש קדשים מחללין קדשים כו' (ו): **ה"נ ליתי תוכו.** קרא יתירא דדרשינן לקמן תוכו ולא תוך תוכו (וקאמרת מקרא למידק למידרש תוכו ולא תוך תוכו) (יא) וקאמרת מסברא דלא ממעט אלא תוך כלי אחר אבל מחילה דלאו בת מיניה לית ליה לאיתרוביה אי לאו משום קל וחומר ולמאי אמרת קל וחומר ליתי תוכו וליפקיה דמלמעט תוך תוכו מכלל דתוכו לעולם טמא דאי מחילה (בעלמא) מצלא למה לי קרא למעוטי תוך תוכו השתא תוכו מציל תוך תוכו מבעיא והאי שבעבר המחילה תוכו הוא לרב דהאמרת דלאו מיניה לא מחריב ביה: **אמר לך ר' אלעזר האי תוכו.** דאתי למעוטי תוך תוכו ובעית למידק מיניה מחילה לא מצלא: **מיבעי ליה לאוכלין שגיבלן.** וטפן בטיט סביב שאין השרץ יכול ליגע בהן והכניסן לאויר התנור והני הוא דאיתרבו לטומאה מדרשא דלא תוך תוכו הוא כדקאמרת תוך תוכו הוא דמציל אבל הקפת טיט לא מיחריבא ביה לבטולי שם תוכו דלאו מיניה כה"ג לא מחריב ביה דס"ד אמינא הואיל וא"א להם ליטמא במגע שרץ לא נטמאו נמי מתורת אויר כלי חרס קמ"ל מיעוטא דלא (יב) תוך תוכו הוא (דאמר) דלא מטמא אבל הני מיטמו ומיהו מחילה אע"ג דלאו מיניה הוא אתא ק"ו ורבייה לאיתרובי ביה: **ורבנן הני.** אוכלין (יג) לא צריכי קרא הך וי"ו יתירא דדריש לקמן למעוטי תוך תוכו ואיתרבו הנך (יד) [דלאו] מיניה נינהו לא איצטריך קרא לרבוייהו דהני מתוך נפקי דהא בתוך נינהו ומהיכא תיתי לך לטהרינהו והא דקאמר הואיל ובנגיעה לא מטמאו לאו אירייא היא לטהרינהו מדין אויר: **שינוי קודש.** חטאת לשם עולה: **שינוי בעלים.** חטאת ראובן ששחט לשם שמעון להתכפר בה שמעון דקי"ל [לקמן] (ד:) דפסולה דכתיב לכפר עליו (טו) ולא על חבירו: **חטאת ששחטה לשם חטאת.** חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם והא מילתא לקמן בפירקין (דף ז.): **והאמר רב** (טז). בשינוי בעלים חטאת ראובן ששחטה להתכפר בה שמעון אם שמעון מחוייב חטאת (הוה) פסולה אבל אם מחוייב עולה ולא חטאת כשרה אלמא לאו מיניה לאו מחריב ביה: **התם.** שינוי קודש נפקא לן [לפסולא מושחט] אותה לחטאת שתהא שחיטה לשם חטאת וכאן הרי חטאת לשם חטאת נשחטה: **הכא.** בשינוי בעלים פסולה נפקא לן מעליו ולא על חבירו והילכך חבירו דומיא דידיה דבר מיניה הוא דמחריב ביה לבטולי שמיה: **ארבעה תוכו כתיבי.** כילד תוכו תרי זימני ולדרוש תוך ודרוש תוכו להוה מצי למיכתב אל תוך וכתיב תוכו למיעוטא וכן בחבירו: **חד לגופיה.** שיטמא [אוכלין] מאוירן: **וחד לג"ש.** שיטמא שרץ את הכלי ואע"פ שלא נגע כו' (יז) כדיליף ליה בהכל שוחטין (חולין דף כד:) נאמר תוכו ליטמא ונאמר תוכו לטמא: **ולא תוכו של אחר.** למעוטי כלי שטף מטומאת אויר אא"כ נגע: **וחד תוכו ולא תוך תוכו.** כדפרישית לעיל ועי"כ עיקר קרא לכלי שטף אתא דאי למעוטי כלי חרס שבתוך התנור ופיו למעלה מפי התנור שיציל על האוכלין שבתוכו למה לי וי"ו יתירא למעוטי לכתוב כל אשר [בתוך] יטמא ומהיכא תיתי לטמויי אוכלים שבפנימי הא לאו תוכו נינהו אלא ללמד על כלי שטף שאף הוא יציל דלא תימא דלאו מיניה לאו מחריב ביה הילכך גזירת הכתוב היא:

ו) **שבן** חולקין אוהלים. פי' בקונטרס שבן דרך בני אדם לחלוק אהלים במחילה הילכך אהל אחרינא הוא אבל תנור אין דרך לחלקו משמע לפירושו דפליגי אף בתנור שחלקו בנסרים או ביריעות ובתורת כהנים משמע דבכוורת פחותה ופקוקה ומשולשלת לאויר תנור דוקא פליגי ולא כשחלקו בנסרים וטעמא משום דכוורת שיש לה ד' מחילות מיילא דדמי לכלי ולכך מטהר אבל מחילה אחת בתנור מודה ר' אליעזר דלא מיילא וטמא והכי איתא בפרשת ויהי ביום השמיני ט) גבי תוכו ולא תוך תוכו כילד חבית שנתנה בתנור ופיה למעלה מן התנור כו' מיכן אמרו כוורת שהיא פחותה כו' ור' אליעזר אומר מצלת אמר ר' אליעזר אם הצילה במת חמור לא תציל בכלי חרס הקל אמרו לו אם הצילה במת חמור מקום שהמחילה מצלת תציל בכלי חרס הקל שאין מחילה מצלת משמע דשבן חולקים אהלים דאמרו לו דשמעתין היינו נמי פירושו דאמרו לו דתורת כהנים לכך נראה לרבינו הקדוש לפרש הכי אם הציל כוורת פחותה ופקוקה באהל המת שכן חולקין אהלים פירוש שכן מחילה אחת המפסקת מצלת תאמר בכלי חרס שמתוך כוורת שאין חולקין אהלים פי' שמחילה אחת המפסקת בתנור אינה מועלת אלמא בתנור שחלקו לא פליגי והא דמסיים בתורת כהנים בתר הכי וקתני יח) בלשון שמועתינו שאמר לו ר' יוחנן בן נורי ט) [אם הציל אוהלים מיד אוהלים במת חמור שכן חולקים אוהלים יצילו אוהלים מיד אוהלים בשרץ שכן אין חולקים כלי חרס אמר רבי יוסי אמרתי לר' יוחנן בן נורי] תמיה אני אם קיבל ממך רבי אליעזר תשובה מפני שהוא הנדון פירש ר"ש שגם שם פליג ר' אליעזר ועל זה צ"ע ונראה לי ברוך גם מהכא משמע בפירוש יש) דחולקים אהלים דקאמר ר' יוחנן בן נורי היינו מחילה של תנור ועל זה אמר לו רבי יוסי הלא גם שם פליג רבי אליעזר והשתא פירכא דאמרו לו ופירכא דר' יוחנן בן נורי הכל אחד אלא דמר אמר בהאי לישנא ומר אמר בהאי לישנא ואין להפך הגירסא כמו שיש [מקצת כ) ספר] בתורת כהנים ולגרוס באמרו לו שכן חולקים אהלים ולפרש כפי' ר"ש כא) ועל ר' יוחנן בן נורי נגרוס שכן מחילה מצלת ועל זה יתיישב ר' יוסי שאומר הלא הוא הנדון אין לומר כן שהרי בתוספתא דמסכת כלים י) מוכחא כי כב) ליכא מילתא דאמרו לו כלל כי אם דברי ר' יוחנן בן נורי שכן חולקין אהלים ועלה א"ר יוסי הלא הוא הנדון והתם אין לשנות הגירסא כיון דאמרו לו לא איירי התם ש"מ דחולקין אהלים הוי פירושן כג) גבי כלי חרס מחילה המפסקת בתנור כמו פירכא דמחילה [מצלת] דאמרו לו שניהן סוברין שרבי אליעזר הודה כד) [במחילה] גבי תנור ועל זה אמר ר' יוסי הוא הנדון גם שם פליג ר"א. ברו"ך:

הכא נמי נימא קל וחומר קדשים מחללין קדשים כו'. יש תימה דעד השתא אסיקנא איפכא מתוך הסברא דאדרבה בשביל שהם קדשים ומינה לכך מחריב בה אבל חולין דלאו בר מינה לא מחריב. ונראה לפרש דעביד קל וחומר משום דמה קדשים שאין מחללין כגון בשוחט חטאת סתם וכסבור שהיא עולה דכשירה ואפ"ה מחללין קדשים בשוחטן לשם עולה, חולין שמחללין כגון בכסבור שהן חולין דאמר בסוף בית שמאי (לקמן דף מו:) משום חולין פסולה לא כל שכן שמחללין קדשים בשוחטן לשם חולין: **לא** יחללו את קדשי בני ישראל. אע"ג דהאי קרא כתיב בטבל ובתרומה כדמוכח לקמן (דף יא:) בגמרא דשמעון אחי עזריה דילמא קדשי מיותר קדריש דהוה מצי למיכתב ולא יחללו את אשר ירימו:

תורה אור

1. ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: ויקרא כב, טו
2. וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: ויקרא ד, לג
3. ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: ויקרא ד, כו

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' שמחוייב כפרה כמותו: (ב) שם דלאו מינה לא:

גליון הש"ס

גמ' חבירו דומיא דידיה. עיין חולין דף לג ע"א תוס' ד"ה אבל:

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones